

a srosemieč, haj widzić a pschimacž budu, hacž runje jo njettk nerosemju.

To tež je sdrubich Heremplow swjateho Bisma widzić. Predy hacž Davit stym Goliathom sapocza wojowacž, wjeresche won, so won jeho sbicz a skonzowacž budže, kajž won kSaulaj prajesche: Ton Knes, kotryž me wot teho Lawa a Medžwedža wumot je, ton budže me tež wumoz sRuki teho Philistiskeho. Ton Philistiski ton Newobrjesany dyrbi bycz jako ton Law a Medžwedž, pschetož won je hanit to Wojsko teho žiweho Boha. 1 Sam. 17, 36. 37. A ktemu Philistiskemu praji won we 46. Shtuczny: Dženša budže tebe ton Knes do mojeju Rukow podacž, so bych cze pobit a twoju Lawu tebi stornyt.

Lute Słowa je kojždy sDavitoweho Gta blyschat, ale sa lute Chje a Schpotowanje dzeržak. A wono je wjerno, dy bychy to Bože Słowa nebyle, ale jeno Davitowe Słowa, da by niczo nebylo. Ale to su Bože Słowa, a Davit wjeri jim, predy hacž je shoni, tehodla to tež tak wotendža, a niczo na tym nelejjesche, hacž so to druhim wopak sdašche, a jo wjericz nemožachu, so so tak stacz a wjerno bycz dyrbesche. Pschetož Rosomej to možno wjericz nebje, so Davit, kotryž pschecziwo Goliathej na Poladanje snadna Parschona bjesche, tajkeho wulkeho sylneho hoberskeho Muža sKamenjom porasycža skonzowacž dyrbjak. Ale Davit wjeresche to a dokonja jo, a tudy mozesche kojždy widzić, haj Rukomaj pschimacž, so to wjerno je a žane Chje nejsu.

Alle predy, hacž woni to Słowo hischeže same blyschachu, kotrež Davit prajesche: Ton Knes budže tebe dženša do mojeju Rukow podacž, da bjesche to ta najwecža Chža a jena nemožna Wjez tym czjelnym. Pschetož Rosom rosmyšli sebi tu Wjez

tak, kajž Saul 1 Sam. 17. Davit, tajki Pachol, kotryž Skot paše a swoje žiwe Dny wzanej Wojni byl neje a zylje newobroneny sKijom a sBrokom sem pschindže, kajž by so Pša wobaracž zyl, kajž jemu tež Goliath wusmjewski wumetuje a praji: Ssym da ja Poš, so ty sKijom pschindžesch? Ton hoberski Muž pak pschindže se swojim Schkitom a swulkim Schpišom: Neje to neruna Brojn a Pschihotowanje, kotrež smjeschne je woladacž, so to ton maly a mlody Esyler Davit czinicž dyrbi, schtož so žadyn Muž wzylym Ejewi smuzicz nešnje? Kaj, Davit to sam newidžische ale won wjeresche, so Boh to Bohanenje nad swojimi Ne-pscheczalami schtrašowacž a jemu pomhacž budže, a wono so tež tak sta.

Tak dže so schudžom. Bože Słowo a Skuff budže kojždy Szas ja nemožny dzeržany, predy hacž so stane. A tola so won stane, a dže jara lochzy a bewschitkeje Prozy, dyž ktemu pschindže, predy hacž pak ktemu pschindže nedyrbinymjon wedzić, aby wopschijecž, ale bes Mudrowanja wjericz. Pschetož kak psches Chezenizu te Rjechi wotmute budža, a kak my na sudnym Dnju horjestawacž budžemy, nebudže Rosom nidy wopschijecž. Pschetož won widži, so njekotry swjaty Szlowek wot Ptafow sežrany, wot Pšow a Welkow rostorhany budže. Njekotři budža do Popela s. a leni, a ton Popel budže do bježazeje Wody czisnny. Kajž Bamž a to Sromadzenje wKostnizy temu swjatemu Janej Hušej sežinilo je. Tudy myšli sebi Rosom: Dže ze Boh ton Knes to Szjelo sašo sem wsacz? Nestaraj so, praji Boh, ja to praju, so je moje Słowo. Tehodla hacž runje to niz jeno kwjerenju neje, ale so tež sda nemožne bycz, ty pak jo tola wjerisch, da dyrbi wono dopelnene bycz, pschetož ja swym schchomozny, a možu snicžeho schitke Wjezy sežinicz.

Schto da tež smy my psched sto Wjetami byli? runje to, schtož to Džeczo njettk je, fo-